

Una primera jornada expressionista i expansiva obre el MMVV 2022

El Mercat de Música Viva de Vic arrenca amb el concert de la vigatana Núria Graham i el seu nou 'Cyclamen' | Altres propostes de la primera nit de Mercat han estat els valencians Joe Pask, la madrilenya María de la Flor, la francesa Julia Pertuy i el trio català B1n0

Núria Graham inaugurant el MMVV 2022 amb Cyclamen | Xavi Torrent/MMVV

De pare irlandès i mare catalana la cantautora vigatana **Núria Graham** ahir va inaugurar oficialment el Mercat de Música Viva de Vic (MMVV) 2022 al Teatre l'Atlàntida amb un espectacle de presentació del seu quart disc *Cyclamen* (que s'editarà el 2023 amb el segell Verve de la mà de New Deal, conjuntament amb Primavera Labels i Universal Music). Al treball, **Graham** descriu diferents etapes de la seva vida, vinculades a dos viatges al sud d'Itàlia. I, amb tots els suports que mereix el seu talent avui, la seva música arribarà properament als Estats Units, de gira per Los Angeles, Portland, Seattle i San Francisco.

Presentació ambiciosa, doncs, per aquest Mercat, on la veu de **Graham** va venir acompanyada de l'arpista Anna Godoy, la contrabaixista **Magalí Datzira**, el clarinetista i saxofonista Marcel·lí Bayer, així com Núria Maynou al cello i Jordi Matas a la guitarra elèctrica. **Núria Graham** compta amb tres treballs discogràfics anteriors: el debut *Bird Eyes* (El Segell del Primavera, 2015), *Does It Ring a Bell?* (El Segell del Primavera, 2017) i *Marjorie* (Primavera Labels, 2020) i del quart només ha transcendit el senzill "Yes It's Me, The Goldfish". I així anava vestida, de color de peix daurat, amb una imatge a mig camí entre Ziggy Stardust, follet o un personatge androgin medieval amb malles lluent.

Núria Graham al costat de Jordi Matas al MMVV 2022 presentant *Cyclamen* Foto: Xavi Torrent/MMVV

El gran valor diferencial d'aquest *Cyclamen* és que la vigatana ha sortit de la seva zona de confort, sovint a veu i guitarra elèctrica, i amb una primera part sobretot assegurada a un piano de paret central (a la manera de **Rufus Wainwright** però amb una sonoritat intimista més propera a **Carole King**), on també pren el micròfon com una *crooner* vagarejant davant l'escenari o traslladant-se al fons, a la bateria, en la peça més sorprenent de la nit. És com si després de fer-nos viatjar a les arrels irlandeses de *Connemara* (Primavera Label / Universal Music, 2020), en aquest viatge italià d'ara tragués i anés a cercar la seva veu pròpia, un discurs viscut en primera persona i en present; tot i que fantasiós i nostàlgic encara.

No en va, el títol del disc s'inspira en un quadre expressionista que va veure a l'estudi de Jordi Mora, l'enginyer de confiança del disc i la seva mà dreta. Es tracta de la portada d'un llibre del pintor britànic Lucian Freud, que també duu per nom "Cyclamen", una paraula d'origen grec que significa circular. I així és com ella ha plantejat el disc: com un viatge en cercle i sense fi; "un concert capicua, sense bisos", va assegurar **Graham** a Vic.

El disc comença en una illa i acaba en una altra, igual que en el directe la cantant apareix al piano amb el peu d'aquest il·luminat amb leds, a l'inici i al final. Però, de fet, cal anotar, com a marge de millora, que el joc de llums, amb unes cançons tan reeixides com té, mereixen tenir un disseny més interessant o narratiu. En tot cas, és un espectacle encara per rodar; temps al temps, perquè és ben bé un nounat i ha sortit preciós.

I amb tota l'emoció de mare de la criatura va interpretar el disc *Cyclamen* sencer, tota una flor expressionista d'hivern recordant primaveres. En una primera cançó fa conya del seu "*stupid catalan english*", però quan es posa dins un tema, trasllada l'oient a un desastre a Nàpols (la cançó on es posa a la bateria que té una actitud punk, però a ralenti, com un record del passat, que deriva

al final en *free jazz*), a un paisatge oníric de gira-sols, o a la tristesa que li reporten les dones tancades a casa a la cuina i amb nens sense cap altre horitzó -aquestes últimes dues en una segona part més de guitarra clàssica i veu-.

Aquesta nova aventura de **Núria Graham** va començar després de tocar al Primavera Sound de Los Angeles i ara ja treballa amb un booker i un segell nord-americà. Són les seves primeres incursions a l'altra banda de la 'bassa'. El regal que fa a tothom? Fàbules imaginàries, somnis premonitors i missatges de la natura. Sens dubte, ella n'és un fenomen i ningú l'atura.

Joe Pask a la Jazz Cava en el MMVV 2022 Foto: Xavi Caparrós

MÉS CORDES, VOCALS I INSTRUMENTALS

El Mercat arrencava també en altres escenaris com el de la Jazz Cava amb l'acoià **Joe Pask**, que presentava en format de quintet el seu segon disc *Jo i el món* (Primavera d'Hivern/La Fera, 2021). El nou treball està compost per nou cançons produïdes i cantades per Blai Antoni Vañó, que en directe té l'energia condensada de tres guitarres elèctriques donant-ho tot; tant i tant, que la veu de vegades costa de reconèixer. Entre cançó i cançó, deixar anar interessants discursos, com en la presentació de "Tercera divisió", sobre la realitat d'intentar-ho, intentar-ho i no sortir-se'n -'perquè la lluita de classes no és un concepte caducat'-, abordant la infàmia d'haver anat a viure a Barcelona i tornar al poble però no sentir-t'hi un fracassat', o la cançó que es dol de 'buscar-se però no poder-se trobar'.

Més empoderada es presentava a l'Auditori de l'Atlàntida la madrilenya **María de la Flor**, que venia agombolada d'un quartet de cordes (viola, violoncel i dos violins) i amb un nou disc sota el braç, *Hilanderas* (autoeditat, 2022), que ha passat pel sedàs d'arranjaments de Carlos Monfort (qui ja havia fet arranjaments i orquestració per a **Blaumut**, el quintet que actua divendres a la plaça Major, 23.15h). Les nou cançons de la madrilenya van enamorar la seva amiga present entre el

públic **Judit Neddermann** o també **Guillem Roma**, escoltant-la en una sonoritat llatina molt propera a ell, amb a la milonga "Migajas de azul" o la cançó que dedica a 'corazones desbordados' com el seu: "Deseo". En aquest sentit, **De la Flor** assegura que la seva passió excessiva té conseqüències per a bé i per a malament, però sens dubte la seva 'alegría de acero' l'ha portada a tocar al MMVV.

La perla de la nit, però, va ser la violoncelista de Nancy **Julia Pertuy** presentant *Connexion* (SmøI SmøI SmøI, 2021): set cançons que arriben en el moment àlgid d'expansió de l'artista francesa, que es va posar a la butxaca el públic al·lucinat de la Jazz Cava. Una veu valenta que es mostra fràgil i forta, harmònica i desequilibrada, ferma i 'filla del vertígen'. Ara hipnotitza, ara el seu fil de veu penetra a l'espina; ara s'ofereix mestra de cerimònies, ara vedell pel sacrifici; ara una nena innocent ara un home embogit.

Julia Pertuy va encisar el públic de la Jazz Cava en el MMVV 2022 Foto: Xavi Caparrós/MMVV

Pertuy és una veu que se sap empresonada en aquest món, però que també cavalca lliure i convida i fa partícip al públic d'aquest viatge abissal, com si la Jazz Cava fos el búnquer de la fi del món però també de la llum de l'inici d'un de nou. **Pertuy** ella sola, amb violoncel, però també amb teclats i mil pedals i efectes -que si van fallar en una ocasió per un acoblament, l'artista va saber convertir-ho en virtut humana, de comunió amb un públic, fent-lo cantar, fent-lo gaudir de cada decisió que va prendre, fent-lo restar en silenci o deixant-lo parlar per reenganxar-lo després com en una taverna on la comunitat es refà del món exterior. Un diamant, aquesta **Pertuy**.

Va tancar la nit de dijous un concert del trio de pop electrònic **B1n0** a la carpa l'Atlàntida (enguany una de sola única, gegant i roja, i no dues com altres anys, i amb els food trucks més a prop, generant encontres). Emili Bosch, Eduard Frigola i Malcus Codolà van endinsar l'audiència a peu dret en les seves creacions de sintetitzadors i sàmlers en llengua anglesa retallada a la mínima expressió però de sonoritat expandida exponencialment fins a fer ballar. Al repertori de la nit van

incloure les peces en català que van signar amb **Ferran Palau**, "Bumbum", i la que canta **Marina Herlop**, "Aah!".

B1n0 a la carpa l'Atlàntida del MMVV 2022 Foto: Xavi Torrent/MMVV

Aquest és un Mercat, com va dir l'alcalde de Vic Anna Erra al costat del director artístic Marc Lloret i la consellera de Cultura Natàlia Garriga, que ha tornat al "100% de la seva essència, tant en el mercat professional com en la música al carrer". Adeu a les restriccions pandèmiques. Només cal passejar i trobar-se músics i professionals del sector, des d'**Ernest Crusats** (que actua divendres al Teatre l'Atlàntida, 19.15h) o David Carabén (**Mishima**) a directors de festivals com Francesc Viladiu de l'(a)phònica, passant per programadors i periodistes. Tothom hi és convidat i benvingut a viure'l amb l'alegria de la represa de les grans ocasions.